

foranlediget til at udtale, at den ikke erkjender dem for at være fornødne, men hvis Fornødenhed bevises derved, at de virkelig bruges. Hvis man i denne Sag vil gaae ind paa Begunstigelser, saa troer jeg, at det Rigtigste er, at holde sig til Forslaget, som det foreligger, med de Uendingsforslag, der ere stillede af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Wilens).

Nørgaard: Jeg kan ikke for mit Vedkommende vedkjende mig den Grundsætning, at Landet skal have nogen Forpligtelse med Hensyn til Kjøbstadernes Belysning. Jeg tillob mig forrige Aar ved Behandlingen af en Sag af samme Art at udtale, at, naar man først antog Principet med Hensyn til det Slags Sager, vilde man siden sole Virkningen, og jeg troer virkelig, at de Lovforslag, der idag foreligger, bære tydeligt Binesbyrd om, at jeg ikke deri tog fejl. Vil man see hen til de Talstørrelser, der ere opgivne af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage), og see hvilken enorm Sum denne Nedsættelse paa Tolden beløber, alene til Told paa Jernrør, Hæner, Dampmaskiner, Kjedler etc., saa erfarer man, at Tolden derpaa, efter hvad han har anført, beløb sig til 177,544 Rbd. 3 Mk. 8 Sk. af 9,052,000 Pund. Nu har vel Forslagsstilleren ved det Forslag, som her foreligger, modereret Størrelsen af dette Beløb noget, men dog ikke mere, end $\frac{1}{10}$ og de $\frac{2}{10}$ af Beløbet skulle alisaa eftergives. Den samme ærede Rigsdagsmand har sagt, at han vel kunde tænke sig, at Finanzministeren ikke havde syndelig Lyst til at gaae ind paa dette Forslag, fordi det gav Ud sigt til, at han vilde derved restere en betydelig Sum, som han ellers kunde faae i sin Kasse; deri giver jeg Finanzministeren fuldkommen Ret. Vi have hørt udtale fra Ministerbænken, at idetmindste foreløbigt er Gaaet om Indførelsen af en Indkomsskat opgiven, hvilken Skat jeg for mit Vedkommende gjerne giver slip paa, naar Hensigten kan opnaaes paa anden Maade, og det er os Alle bekjendt, hvilke store Indtægter vi have af de indirecte Skatter. Jeg vil spørge, om det gaaer an at lægge en endnu større Deel af de indirecte Skatter over paa Skatteyderne som en Følge

af Toldens Nedsættelse. Jeg har ved en tidligere Leilighed tilladt mig at stille et Forslag, der gif ud paa at forhøje Tolden for Luxusartikler, navnlig paa Vin o. s. v., men derimod at nedsætte den paa andre Artikler, som Kul og Jern etc., men disse Forslag bleve forkastede, de bleve vel imødegaaede af store Mænd, men, saaledes som Sagen stillede sig for mig, dog kun med smaa Grunde. Den væsentligste Grund, som blev nævnt derimod, var den, at det vilde forandrige Forandringer i Regningen (Hør!). Nu kan man jo imidlertid sige, at Træ, Kul og Jern ikke ere Luxusartikler, men jeg maa vel bede bemærket, at man ved denne Leilighed ikke maa glemme at skjæle mellem det Specielle og det Almindelige, thi ganske rigtigt ere Træ og Jern ikke Luxusartikler, men anvender man dem til storartet Brug, saa blive de derved esier min Mening Luxusartikler. Jeg troer saaledes, at, vil man fastholde den Grundtanke at ramme Formuen, og at ramme den paa rette Sted, da troer jeg ikke, at man skal nedsætte Tolden paa Luxusgjenstande, og dertil henregner jeg enhver Artikel, som bruges til et saadant storartet Foretagende. Hvad de øvrige Bemærkninger angaaer, der ere blevne fremførte ved den foregaaende Behandling, og navnlig det Exempel, at en Landmand kunde komme til at betale 10—12 Rbd. i Toldafgift for en Ploug (A. Hage: Det var en Tromsel), da troer jeg, at derved slet Intet kan bevises; thi en fornuftig Landmand vil ganske vist forskaffe sig en Ploug eller en Harve for 8—9—10 Rbd. og behøver slet ikke at betale den høje Told, som det medfører at faae det Slags Sager fra Udlandet. Jeg kan saaledes, efter min Overbeviisning, støttet paa hvad jeg har udtalt, ikke Andet end stemme imod dette Lovforslag.

C. C. Møller: Jeg skal for det Første beklage, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (A. Hage) ikke vil indlade sig med mig; men jeg finder det ganske rimeligt efter den gamle antagne Grund, at den Steen, man ikke kan løfte, den lader man ligge; thi det er baade vist og sandt, at det endnu er uigjendrevet her i Salen, for det Første, at Statens Finantser have to Hovedkilder, nemlig Skats